

Individuální plánování průběhu sociální služby

Místo realizace:	PDSS
Závaznost:	Určeno pro sociální pracovníce PDSS
Cíl metodiky:	Stanovení osobního cíle se zájemcem o službu
Účel:	<u>Sociální pracovník</u> zjišťuje při Jednání se zájemcem o sociální službu, co zájemce od služby očekává, a společně pak formulují, jakým způsobem bude poskytovaná služba dohodnuté cíle naplňovat.

Řídíme se následujícími pokyny:

- 1) Osobní profil**
- 2) Stanovení osobního cíle se zájemcem o službu**

1) Osobní profil

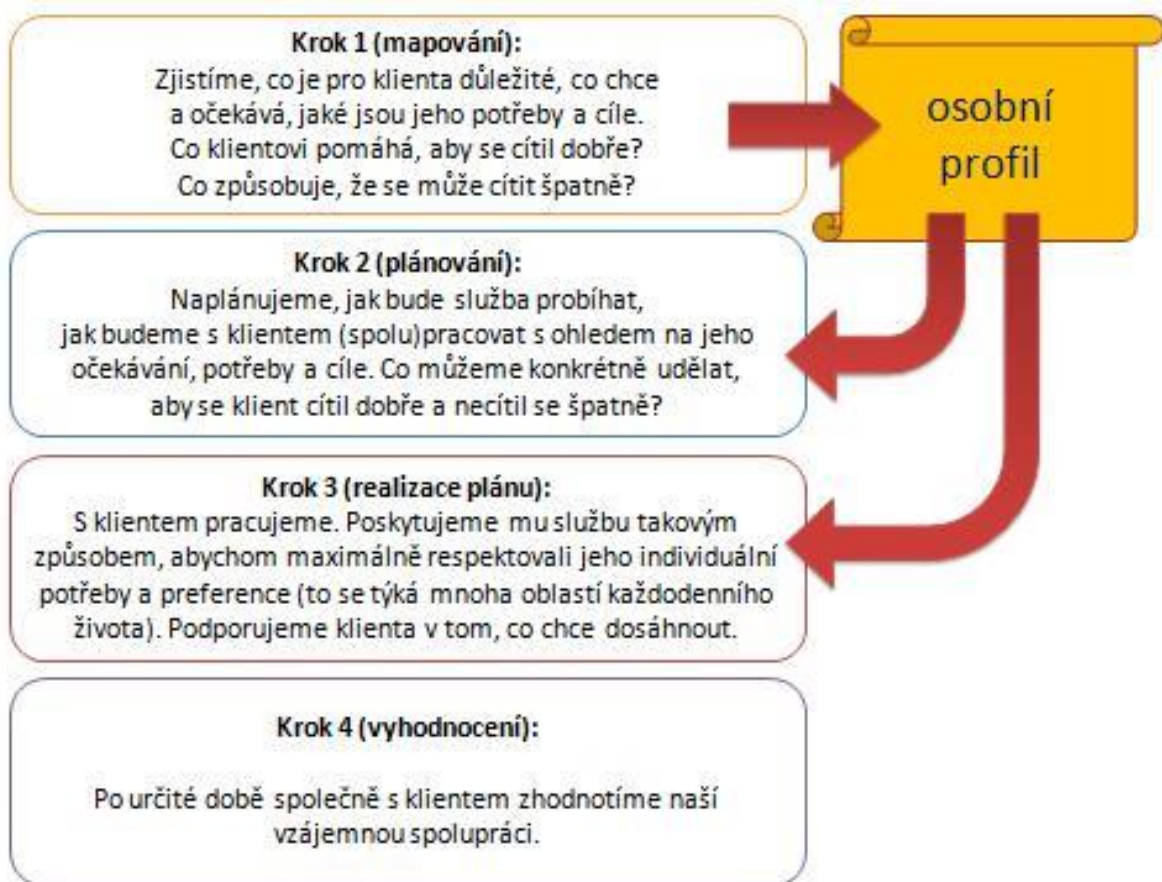
K čemu je dobrý osobní profil?

Měli bychom si vyjasnit, kdo je člověk, kterého máme před sebou a kterému chceme poskytovat službu, **co tento člověk chce a potřebuje?** Vytváření osobního profilu nám umožňuje lépe poznat člověka, se kterým pracujeme, poznat jeho potřeby, touhy a přání. Pokusit se poznat, jak vypadá jeho svět. Co tento člověk vnímá jako důležité? Co potřebuje k tomu, aby byl spokojený? Co má rád a co naopak rád nemá?

Osobní profil se zaměřuje na oblasti, které jsou důležité z pohledu uživatele pro jeho život. Je to jeden z důležitých nástrojů plánování zaměřeného na člověka.

Zjišťujeme věci, jejichž znalost je důležitá k tomu, aby služba mohla být poskytována kvalitně, s ohledem na zájmy, potřeby a preference zájemce o službu. Pokud služba má být individualizovaná, orientovaná na zájemce o službu, musíme nejprve zájemce o službu a jeho individualitu skutečně

poznat. Vytváření osobního profilu je proto prvním krokem individuálního plánování.

Osobní profil nám poskytuje i cenné impulzy pro další plánování. Dobře zpracovaný osobní profil usnadňuje hledání smysluplných cílů. Pomáhá při vytváření plánu, který se týká skutečně toho, co uživatele zajímá a je pro něj důležité.

Při práci na osobním profilu se snažíme poznat svět člověka, se kterým pracujeme. Mapujeme, jak vypadá realita, kterou zájemce o službu prožívá. Měli bychom se snažit být v roli zaujatého pozorovatele, vzbudit v sobě zájem a zvědavost. Co tento člověk prožívá? Jak se na věci dívá? Co je pro něj doopravdy důležité? Některé věci nás mohou překvapit nebo i vzbudit náš nesouhlas. Jakožto zaujatý pozorovatel bychom však měli ke světu uživatele přistupovat s respektem, bez posuzování a bez hodnocení.

Vytváření osobního profilu vyžaduje důvěru zájemce o sociální službu a poměrně velkou otevřenost. Není možné uživatele do této činnosti nutit. Existují však určité techniky, které této práci dají příjemnou a tvořivou podobu.

Na které oblasti se v rámci osobního profilu zaměřujeme:

- jaké jsou mé přání, touhy a sny (reálné i nereálné),
- co je pro mě důležité,
- mé silné stránky (co znám, co umím, jaké mám schopnosti a nadání, co na mě ostatní obdivují),
- co mám rád, co mi dělá radost, co potřebuji, abych se cítil spokojený/á
- co nemám rád, co mě trápí, z čeho mám obavy, co může způsobit, že jsem nespokojený/á,
- můj život teď (co je pro mě důležitého v oblasti bydlení, práce, volného času, vztahů, zdraví...),
- moje osobní historie (životní cesta, základní biografické údaje),
- mé oblíbené aktivity.

2) Stanovení osobního cíle se zájemcem o službu

Jak nalézt cíl:

Jakým způsobem lze dospět ke stanovení smysluplného cíle? Osobní cíl obvykle není přímá odpověď uživatele na otázku: „jaký je váš osobní cíl“? Pro řadu zájemců o sociální službu, například s demencí, je tato otázka spíše matoucí, zájemce o sociální službu často neví, na co se ho vlastně pracovník ptá. Někoho může tato otázka stresovat, může se mu zdát příliš osobní a může v něm vzbudit nechuť k celému procesu individuálního plánování.

Při hledání osobního cíle s konkrétním zájemcem o sociální službu mohou nastat v zásadě dvě situace:

- Zájemce o sociální službu ví, co je jeho cílem

Co chce, co by rád dosáhl. Zájemce o sociální službu má poměrně jasnou představou o cíli. *(Později společně s klíčovým pracovníkem nebo dalšími členy týmu si pak svůj cíl vyjasňuje a upřesňuje.)* Součástí tohoto procesu je také posouzení, zdali je cíl reálný. Pokud je cíl uvedený uživatelem nereálný, bude pracovník s uživatelem vyjednávat jiný, reálnější cíl.

- Zájemce o sociální službu nemá jasně zformulovaný cíl:

většinou je práce na formulaci cíle především procesem vyjednávání se zájemcem o sociální službu, zjišťováním toho, co zájemce o sociální službu potřebuje, chce a očekává a ujasňováním toho, co mu služba může nabídnout.

Při zjišťování osobního cíle je vhodné použít otázky typu: „co od naší služby očekáváte“, „jaké jsou vaše představy o průběhu služby“, „co přesně od nás potřebujete“, „co je pro vás důležité v každodenním životě“ apod.

Dobrým vodítkem pro hledání smysluplného cíle je také osobní profil zájemce o sociální službu.

Při hledání osobního cíle tedy není nejlepší ptát se: „Jaký je váš osobní cíl?“ Spíše je lepší pokládat konkrétnější otázky, které nás nakonec dovedou k cíli:

Co od nás potřebujete?

A co ještě?

Co potřebujete k tomu, abyste byl/a spokojený/á?

S čím potřebujete pomoci? Co vás trápí? Z čeho máte obavy?

Jak byste chtěl/a, aby vypadal váš život za rok, za pět let?

V čem se chcete/můžete být samostatný/á?